

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

Η ΕΛΛΑΣ ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ

Μὲ τῆς χαρᾶς τὰ δάκρυα πέσε στήν ἀγκαλιὰ μου,
ἔσθ' ποῦ μ' ἀγαποῦσες μ' ἀφάνταστη στοργῇ.
Ἔλα νὰ σβύσω, κόρη μου, μὲ τὰ θεοῦ φιλιὰ μου,
τοὺς πόνους, τὰ μαρτύρια, τὴν κάθε σου πληγῇ
ποῦ ἀνοιχτὴ στὸ στήθος σου αἰῶνες εἶχε μείνει
καὶ χέρι δὲν εὐρέθηκε κανένα νὰ στήν πλύνη.

Χαιδευτικὸ κι' ἀνάλαφρο τῆς μάνας σου τὸ χέρι
στὸ πολυπονεμένο σου ἀπλώνεται κορμὶ.
Κομμάτια σ' ἔχει, κόρη μου, τοῦ Τούρκου τὸ μαχαίρι
ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἄφησες νὰ γκίξῃ τὴν τιμὴ!
Κι' ἂν σ' ἐγηράσαν οἱ καῦμοι καὶ τόσων χρόνων πάλι,
ἀγνὴ καθὼς μοῦ σ' ἄρπαξαν σὲ ξαναπέρνω πάλι.

Ὡ σὺ γενναιοτέρα μου ἐξ' ὄλων ἡρωῖς,
τοὺς ὄσους σ' ἐφαρμάκωσαν, μακρόθυμη, συχώρα,
καὶ ξέχνα τὰ μαρτύρια τῆς σκλάβας σου ζωῆς,
ἐλεύθερη κι' ὀλόχαρη στήν ἀγκαλιὰ μου τώρα.
Ξέχασε καὶ λησμόνησε τόσων αἰῶνων πλάνη.
Σοῦ φέρνω τὴ σημαία μου τοῦ γάμου σου φουστάνι.

Δὲν ἔχει πιά ὁ τύραννος σπαθὶ γὰ νὰ σὲ δέσνη.
Τῶπῆρ' ἀνε πὸλεμο τ' ἀνδρεία μου παιδιὰ.
Ἔλα μαζὺ νὰ βλέπουμε τὸ κύμα ποῦ μᾶς φέρνει
κι' ἀπ' ἄλλες ἀδελφοῦλες σου τῆς νίκης εὐωδιὰ.
Οἱ ναῦτες μου ἀτρόμητοι νικοῦν τοὺς ἀνικῆτους
κι' εὐωδιάζουν θάλασσες ἀπὸ τὴν ἀρετὴ τους.

Τὸν τύραννο ποῦ σ' ἐπνιγε τὸν ἔθαψα στὸν ἄδη
καὶ τὸ σπαθὶ του λάφυρο στὰ χέρια μου βαστῶ.
Πᾶμε μαζὺ ν' ἀνάψουμε ἓνα κερί στ' Ἀρκάδι
ποῦ ὁ καπνὸς του ἔγινε λιβάνι στὸ Χριστὸ.
Φόρεσε στὸ κεφάλι σου τῆς νίκης σου τὸ στέμμα
καὶ πέτρες φίλησε βουνῶν
ποῦ τῆς ἐπότισες μ' ἀγνὸν
τῆς λεβεντιᾶς σου αἷμα!

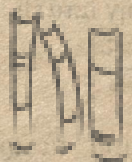
Γλυκὰ τὴ μάνα φίλησε, ὦ κόρη τιμημένη,
πῶχεις τὴν ἀλυσίδα σου κομμάτια καμωμένη.

Κρήτη, στὸν Ψηλορείτη σου δὲν εἶνα πᾶσα ἡμεῖς γὰρ
ἔβησαν τὰ λειοντάρι σου κι' ἐσβυσάν τὴν ὀσμὴν του.
Εἶν' ὁ Σταυρὸς τῆς μάνας σου μὲ τὴν ἀγάπην σου
Σάββε νὰ προσκυνήσουμε μαζὺ τὴν δόξαν σου

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

**ΔΗΜΟΤΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ**

Μλφτς.

Ὁ Γιάννης κι' ὁ Μαρῆς
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Μ.— Τάμαθες Ἀρετοῦσα μου τὰ θλιβερὰ μαντάτα ;
Λένε πῶς εἶναι στὸν ἀτμὸ τῶ Ἐυρώπης τὰ φουσατά.

Λένε πῶς εἶναι στὸ φτερό
Αὐστριακοὶ καὶ Γάλλοι
καὶ θάχουμε καλὸ χορὸ
τώρα τὸ καρναβάλι.

Λένε πῶς εἶν' κι' ὁ κούρλιακας ὁ Γερμανὸς στὸ πόδι
καὶ μὲ σπουδαῖες μάσκερες θ' ἀρχίσῃ τὸ Τριῶδι,
λένε πῶς ἐκατέβασε καζάνους κι' ἡ Ρουσσία
κι' ἀρχίζουν οἱ λαντσιέρηδες καὶ ἀναβάν μεσσία !

Ἀπόρητας ἦρθε γιορτὴ
καὶ τώρα βγαίνουν στὸ πλατὺ
τῆς Δύσεως ἡ ζήλειες
ποῦ θὰ παιχθοῦν εἰς βάρος σου διάφορες καντηρήλιες,
κι' ἦρθα ἐγκαίρως, Γιάννη μου, νὰ σὲ εἰδοποιήσω
πῶς ἀρχινάει ὁ χορὸς
π' ἂν ἐπροχώρησες ἐμπρὸς,
γαλὸπ θὰ πᾶς ὀπίσω.

Γενναῖε μου ἀγωνιστὰ,
ἂν ἐβαδίσαμε σωστὰ
στὸ δρόμο πάπηγαίναμε,
ἐμπλέξαμε σ' ἓνα χορὸ ποῦ δὲν τὸν περιμέναμε.
Κι' ἂν δάφναι σὲ κοσμοῦν χρυσαῖ,
ἔβγα σ' αὐτὸ τὸ μπαλανσέ
ποῦ θὰ χορέψῃ καθεμιὰ τῶ Ἐυρώπης Μαργαρίτα,
καὶ γύρευε τὸ μερικὸ ἐσὲ καὶ τοῦ Νικίτα.

Ἄλλου Μπερτόδοι πονηροὶ,
ἄλλου θυμῶνον Σλαῦοι,
καὶ τί συμβαίνει δὲν μπορεῖ
κανεὶς νὰ καταλάβῃ.
Οὐχ' ἦττον ὅμως φαίνεται
κι' εἶναι γνωστὸν τοῖς πᾶσι,
πῶς ὁ καυγᾶς ποῦ γένεται
σ' ἐσένα θὰ ξεσπάσῃ.

Τώρα, βρὲ Γιάννη θὰ λυθῇ τὸ ζήτημα τοῦ Αἵμου.
Τώρα ποῦ μὲ τὰ βᾶσανα πέντε μηνῶν πολέμου,
οἱ τόσας δάφνας δρέψαντες ἀδυνατίσαμε ὅλοι
Τώρα θ' ἀκούσης ποιὸς στρατὸς θὰ κατεβῇ στὴν Πόλι,
καὶ τώρα, ποῦ δὲν εἴξερες, θὰ μάθῃς ποῦ ἀνήκει
ἡ Χίος καὶ ἡ Τένεδος καὶ ἡ Θεσσαλονίκη.
Τώρα ποῦ ἐξεψύχησες ἀπὸ τὴν ἀγωνία,
θὰ μάθῃς πῶς θὰ μοιραστῇ καὶ ἡ Μακεδονία.

Τώρα ποῦ ἐμαρτύρησες ἐν ἱερῷ ἀγῶνι,
κι' ὄση κι' ἂν εἴχες ἀντοχὴ
ἐσάπησες μὲ τὴ βροχὴ
καὶ σ' ἔσπασε τὸ χιόνι,
τώρα πῶγίνηκ' ἡ Τουρκιὰ σαράβαλο κι' ἐκείνη,
θ' ἀκούσης πῶς θὰ κλείσουνε οἱ τρίτοι τὴν εἰρήνην,
θ' ἀκούσης τὴν ἀπόφασιν βουλήσεως μεγάλης,
κι' ἂν δὲ σ' ἀρέσει κόπιασε νὰν τὴν ἐφεσιβάλλῃς !

Δὲν τὸ κατάλαβες ποτὲ
πῶς αἱ Δυνάμεις βρὲ κουτὲ
ποῦσαν ἐν διενέξει,
ἐκάμανε πρωτῆτερα τὸ ἓνα τους κι' ἡ ἔξη,
νὰ τσακισθοῦν οἱ σύμμαχοι κι' ὁ Τοῦρκος μὲ τῆς μάχης,
κι' ἐκείνες νᾶρθουν ὕστερα νὰ κρίνουνε μονόχως
τοῦ καθενὸς τὰ δίκαια μὲ τὸ δικὸν τους μέτρο
κι' ὄχι καθὼς τὰ μέτροι οἱ Γιωργᾶς μὲ τὸν Πέτρο.

Ἄν σ' εὐνοήσουνε πολὺ,
Ἄγγλια καὶ Ρουσσία,
πέρνεις καὶ σὺ ἓνα φελί
ἀφ' τὴν ἀρτοπλασία,

μ' ἂν καταλάβῃς πῶς κι' αὐτὲς σοῦ παίζουνε τὴ μάλα,
μεῖνε μὲ τὸ μεσσία σου καὶ μὴ γυρεῦῃς ἄλλα.

Γ.— Ἐσὺ τί λὲς γιὰ ὅλ' αὐτὰ ;
Ἐγὼ σὲ σικτιρίζω
γιατὶ τῆς προφητείας σου δὲν τῆς ἀναγνωρίζω.
Τέσσαρους μῆνες στὴ γραμμὴ μωρὲ μὲ κουβεντιάζεις,
κι' ὅλο ψευτιὲς τοῦ Μπάουτσερ καὶ φλάσκεις μ' ἀραδιάξεις.
Βάσι θαρεῖς πῶς δίνω ἄγῶ στὴν κάθε σου παλάβρα
ποῦ μία ῥόδινα τὰ λὲς, κι' ἄλλη κακὰ καὶ μαῦρα;
Αὐτοὺς τοὺς ὑπολογισμοὺς νὰ μὴν τοὺς ξενακάμῃς
καὶ τί ἀπόφασι, μωρὲ, θὰ λάβουν ἡ Δυνάμεις
καὶ ποῖα τὰ πράγματα τροπὴ
θὰ λάβουνε στὸ τέλος,
αὐτὸ δὲν ξέρεῖ νὰ τὸ πῇ
μήτε κι' ὁ Βενιζέλος !

Καὶ δεῦτερος διάλογος
τῶν ἡμερῶν ἀνάλογος.

Μ.— Μωρὲ μὴν εἶδες πουθενὰ τὸ Χαμηδιὲ νὰ τρέξῃ ;
Δύο ἰστοὺς τὸ ἄτιμο καὶ τρεῖς φουγάρους ἔχει.
Ἀπὸ τὴ Μάλτα ἔφυγε μὲσ' ἀπὸ τὴ Δευτέρα
ποῦ νὰν τοῦ πᾶρ' ὁ διάλογος καὶ μάνα καὶ πατέρα
καὶ ἀπορῶ π' ἀπὸ προχτὲς τὸ καρτεροῦνε τόσοι,
ἀκόμα ὁ Τελέγραφος νὰ μὴν τὸ σημειώσῃ !
Ἐσὺ θὰ ξέρῃς ποῦ τραβᾶ καὶ ποῦ περιπλανᾶται
κι' ἔχεις καθῆκον νὰν τὸ πῆς τοῦ κόσμου ποῦ φοβάται.

Γ.— Ἄλλου νὰ πγαίνῃς νὰ ζωτᾶς γι' αὐτὰς τὰς ἀπορίας.
Μ.— Μὰ μοῦπανε πῶς εἰς' ἐσὺ πράκτωρ τῆς ἐταιρίας
καὶ πῶς μὲ τελεγράφημα σ' ἔχουν εἰδοποιήσει
καὶ ξέρεις πότα ἔρχεται καὶ ποῦ θὰ προσεγγίσῃ.
Πέσ' μας λοιπὸν ποῦ βρῖσκεται καὶ μὴν τὸ κρύβῃς Γιάννη,
νὰ πᾶμε ν' ἀρματώσουμε τὴν τράτα τοῦ Μουργάνη
νὰ βγοῦμε νὰν τὸ πιάσουμε τ' ἀναθεματισμένο
πῶχει, μωρὲ, τὸ αἷμα μας διαοῦρι καμωμένο !

Πέσ' μας γιὰ ποῦ ἀνοίχτηκε τοῦ καραβιοῦ ὁ δρόμος ;
Ὁ κόσμος εἶν ἀνήσυχος
καὶ δὲν κοιμᾶται ἤσυχος
κανέναν κληρονόμος.

Καὶ στὸ Ληξοῦρι ποῦν' κι' ἐκεῖ ὁ κόσμος τρομαγμένος
μὴν ἄξαφνα ὁ Χαμηδιὲς ὁ τρισκαταραμένος
ἀρχίσῃ τὸ βομβαρδισμό καὶ δὲν ἀφήσῃ ἴχνος,
δὲν ἐπιτρέπουν ν' ἀναφτῇ τὸ βράδυ οὔτε λύχνος
καὶ θέλωντας μὴ θέλωντας ὁ Μπένσης κι' ὁ Παρτίδος
κοιμῶνται θεοσκόταδα πρὸς χάριν τῆς πατρίδος.

Γ.— Μωρ' ἄσ' τῶ ἀνθρώπους ἡσυχους καὶ πέσ' μου τίποτ' ἄλλο.
Μ.— Τότε λοιπὸν ἐπέτρεψε νὰ σοῦ καθυποβάλω
πῶς ὁ Γιουσοῦφ ὁ Ἰτζεδίν ποῦ τῶκανες παρέα
καὶ τῶβρισκες αἰσθήματα εὐγενικὰ κι' ὠραῖα,
κι' ἔλεγες πῶς εἶν' ἄδικο νὰν' αἰχμαλωτισμένος,
ἀνακαλύφτηκε ληστής ἐπικεκυρηγμένος,
κι' ἂν τὸν ἐσύστησες πολλῶν ἐπιφανῶν κυρίων,
λυποῦμαι ποῦ τὸν ἔστειλαν δεμένονε στὸ Ρίον.

Γ.— Ἐμὲ μοῦ τὸν ἐσύστησαν γιὰ μπέη στὴν πλατεία !
Κι' ἂν κι' εἶχε ὄψιν ἀπεχθῆ,
ἐγύρευε νὰ εἰσαχθῇ
στὴν ἀριστοκρατία !
Κατόπιν τῶμαθα κι' ἐγὼ καὶ τῶπα μερικῶνε,
πῶς εἶχε πλεμονόσχοτα βγαλμένα γυναικῶνε.

Μέσ' τὴ Φλωρίνα, βρὲ Μαρῆ,
δὲν ἄφησε χλωρὸ κλαρί,
δὲν ἄφησε παιδάκι,
κι' ἐμεῖς τὸν ἐταίξαμε μαρμπαπούνια στοῦ Φωτάκη.
Κι' ἐπλέρων' ἡ Κυβέρνησι τὰ ἔξοδα τοῦ Φώτη,
νὰ τρώῃ ὁ ἀρχιληστής τῆς πέρδικας τὸ σκότι.

Μ.— Λόγω λοιπὸν μὴν κρίναις σ' ἐπὶ τὴν ἀπίτη,
τῶ κλεισάμ' ὅλους γενικῶς
ἀπὸ τὸν ἀναγκαστικὸν
μπονόρα στο κορβᾶτι,
κι' ἂν τύχῃ καὶ βαστάσῃνε πολλὰ ἀπὸ τὴν τράτα,
θὰ βγάνουν ἡ Χανούμηδες μὲ κάθε γέννα τρία.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

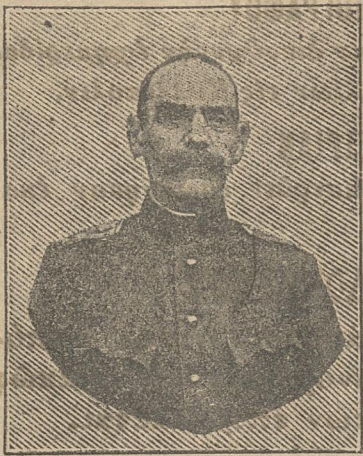
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟΝ

ZIZANION

ΑΙ ΘΥΣΙΑΙ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

Ο ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ
ΔΗΜΗΤΡ. ΣΒΟΡΩΝΟΣ
ΠΕΣΩΝ ΕΝ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ

Ο ΛΟΧΑΓΟΣ
ΣΠΥΡ. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑΣ
ΠΕΣΩΝ ΕΙΣ ΓΙΑΝΝΙΤΣΑ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

Τέτοιοι γενροί, π' αδάνατους
ή Δόξα τους κηρύττει,
στην υπερήφανη ψυχή
κάθε Κεφαλλονίτη,
αίωνο κι' αθάνατο
προσκύνημα τὰ γίνονν,
κι' ή δάφνες τους, παράδειγμα
των γενεών να μείνονν.

ΣΚΟΡΠΙΕΣ ΡΙΜΝΕΣ

ΕΙΚΩΝ

Αφάνταστοι ημίθεοι παλεύουν νύχτα—μέρα
της άλυσσίδες της σκλαβιάς κρῖκο σε κρῖκο σπάνε
και ναύταις που τή θάλασσα εγγώρισαν μητέρα
—σωστά δελφίνια—τόν έχθρὸν να πνίξουν πολεμᾶνε.

Αητοί μεγαλοφτέρουγοι στα σύννεφα πετᾶνε
ατρόμητοι, περήφανοι, νικᾶνε τὸν ἄερα,
με κεραυνὸ ἄχόρταγο τὸν βάρβαρο χτυπᾶνε,
κι' ἀκοῦν οἱ σκλάβοι τή γλυκειὰ της λευτεριάς φλογέρα...

Με τὸ γοργὸ φτερούγισμα, τῶν κανονιῶν τή λάυρα,
ραγιάδων σμίγουν οἱ παλμοί, και της χαρᾶς ή αὔρα
γλυκὰ φυσάει, κι' ἀπαλὰ στεγνῶνει μαῦρο δάκρυ...

Λάμπει ὁ σταυρὸς δλόφωτος, και τὸ φεγγάρι σβένει...
ὁ τύραννος γκρεμίζεται, βουβαίνεται, πεθαίνει...
συντριμματα, τὸ διάβα του, δίχρον ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη.

CHEF.

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΑΤΗ

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΜΠΤΩΣΕΙΣ

Με της Τουρκιάς τὸ Σύνταγμα
ποῦ τῶνδιδίξαν ὄλοι,
ἐξεπλανέθημα κι' ἐγὼ
να πᾶ να γδῶ τὴν Πόλι.

Πῆγα λοιπὸν κι' ἐθαύμασα
τὰ ἱερὰ τεμένη
ποῦ σκότος ἐπικάθηται
ἀπάνω τους και μένει.

Ἐπῆγα στήν Ἁγιά Σοφιά,
ἐπῆγα στὸ Βυζάντιον,
εἶδα τοῦ Ἀυτοκράτορος
τὸ τεῖχος τὸ γιγάντειον,
κι' ὅταν εὐρέθηκα μπροστὰ
στοῦ Ρωμανοῦ τὴν Πύλη,
χωρὶς να θέλω μυστικά
ἐψέλλισαν τὰ χεῖλη
κι' εἶπαν ἐν καταύξει :
"Ἄς φύγη ὁ ἀγαρινὸς
και νάρτη πάλι Χριστιανὸς
πύλη μου να σ' ἀνοίξη !

Εἶδα πῶς εἶναι πράγματι
τῶν πόλεων ή πόλις
κι' ὀρθὰ τὴ λένε και κλειδί
της οἰκουμένης ὅλης,
λαμπρὸ κι' ἀξιοθαύμαστο
εἶδα τὸ κάθε κίτριο
ἀλλὰ δὲν εἶδα δυστυχῶς
κανένα οὐρητήριο !

Μωρὸ οὐτ' ἕνα μοναχὸ
ἀνάθεμα κι' ἂν τῶχει
κι' ἐκ της ἀνάγκης πιεσθεῖς
ἐπῆγα σε μιὰ κώχη.
Μὰ πρὶν να καλοστελαστῶ
και πρὶν ἀποφασίσω...
ἄτιμο χέρι μ' ἔρριξε
ἐφτὰ ὀργλὲς ὀπίσω !

Χωρὶς ἀστεῖα και ψευτιές
μ' ἐστριφογύρισ' ὁ ζεφτιές
σὰ νᾶμονν' ἀνεμίδι !
Μῶδωκε μιὰ κατραπανιὰ
ποῦ εἶδα Πόλι και Τουρκιά
και οὐρανὸ, κρεμῦδι !

Ἐνόμιζα πῶς ἐβγανε
φωτιές τὸ μούτελό μου
και πάει, πάει, τῶχασα
τὸ παληκοκάπελό μου.

Κι' ὅταν μοῦ λέει, γκέλ μπουρντᾶ
να πάμε στὸ Κριτήριο,
δὲν μοῦ ἐχρειαζώτουνε
πλέον και... οὐρητήριο !

Χωρὶς να σᾶς πολυλογῶ,
μιὰ μέρα ἔκαμα να βγῶ
ἀπὸ τὸ Καρακόλι,
ποῦ νᾶν τοὺς πᾶρ' ὁ διάολος
ποῦ διοικοῦν τὴν Πόλι.

Σὰν μ' ἐβγαλαν ἀπ' τὸ σταθμὸ
τοῦ Γαλατᾶ Σαράϊ
φεύγει ὁ Χωριάτης ἀπὸ κεί
κι' ὀπίσω δὲν τυράει !

Μὰ ὁ πανάγαθος Θεὸς
ποῦ βρισκετ' ἀπὸ πάνω,
μ' ἐξεδικήθη σήμερα
και με τὸ παραπάνω.

Και σι' Ἀργοστόλι μῶφερε
τὸν κάθε μουλαζιμη
γὰ νᾶν τοῦ κάμω με γροθιές
τὰ μούτρα του προζύμι.

Ποῦ ἔλπιζα πῶς θ' ἀξιώθῶ
μέσα στὸ μπουλεβάρι
να κάνω γὼν βεντίκολο
τοῦ μπέτη τὸ σαλβάρι !
Πολλὰ, πολλὰ, ὑπέφερα
ἀλλὰ ή θεῖα δίκη,
μῶφερε νᾶχω ξεδόμα
τοῦ Χότζα τὸ σαρκί.

ΧΩΡΙΑΤΗΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΣΤΡΙΝΩΝ

Χωριάτη με τὸ δίκη σου
μᾶς τᾶπες της προάλλαις,
δουλειᾶς με φούντες φτιάσαμε
ἀληθινές, μεγάλαις.

Ἄν κάναμε τὴν Τούρκικη
ἀρμάδα πάλι νηὰ !
μπαλώματα της βάλουμε
με δίχως βελονιά !

Και ἂν κανένας ἤθελε
σ' αὐτὸ να κοντραστᾶρη
εὐδὴς τὸν διαψεύδουμε
με τὸ «Τεφῆν-Ἀσάρι»
ποῦ σκόνταψε κι' ἐβούλιαξε
και δὲν ἐφάνη πλειὰ
Ἄς δούν πόση προσφέραμε
στὸ Ἔθνος μας δουλειὰ !

Γιὰ κείνα τὰ παπούτσια σου !
ποῖός δὲ σ' ἀδικαίανει ;
ποῦ ἀπὸ λειψὸς βάλουμε
ἀντὶ στετοῖ, χατόνι !
Και σὺν τὸ κατελέσαμε
ἀργὰ πειὰ ἦτο, φεῦ...
Και ἐντολήν τῶν Καστριῶν
σοῦ ἀπαντᾶ

Ο CHEF

ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΙΑ

ΟΠΩΣ ΗΤΑΝΕ

Κάποτε εἶχα διαβάσει εἰς τὰ ἀνέκδο-
τα ἐνὸς Καζαμία, ὅτι κάποιος εἶχε πέ-
σει εἰς ἕνα πηγάδι πολὺ βαθὺ και ἐνό-
μιζε τὸν ἑαυτὸν του χαμένον. Ἐφῶνα
ξε ὁ ἀτυχὴς ζητῶν βοήθειαν, ὅποτε εὐ-
ρέθη ἕνας πολὺ ἐπιφοιτῶν ἀνθρω-
πος, ὁ ὁποῖος με κίνδυνον της ζωῆς
του ἐκατέβηκε στὸ πηγάδι και τὸν ἐγ-
λύττωσε.

Τι νομίζετε ἐπηκολούθησεν ; Ὅταν
ἐξῆλθε ζωντανὸς ἐκεῖνος ποῦ δὲν εἶχε
καμμίαν ἐλπίδα να σωθῆ, ἤρχισε να
κάμνη παράπονα εἰς τὸν σωτήρα του,
διότι δὲν ἐφρόντισε να τοῦ ἀνεύρη και
ἕνα τάληρον τὸ ὁποῖον εἶχε στήν τζέ-
πη του και τὸ παρέσυρε τὸ νερὸ !

Τὰ ἴδια παράπονα, ἀπάνω κάτω, ἐκ
φράζονται σήμερον και ἀπὸ μερικὸς
φιλοπάτριδας εἰς τὸν Βενιζέλον.

Ἐχὸν δηλαδὴ τὴν ἀπαίτησιν, ἀφοῦ
ἄπαξ ἀνέλαβε να σώσῃ τὴν Ἑλλάδα,
να τὴν φέρῃ τοῦλάχιστον εἰς τὴν θέ-
σιν ποῦ ἦτο ἐπὶ της ἐποχῆς τοῦ Περι-
κλέους.

Ἐπρεπε να κατορθώσῃ ὥστε ὅλα
τὰ συμφέροντα τῶν ἑξ Ἑυρωπαϊκῶν
Δυνάμεων να πεταχθοῦν στήν ἄκρη
και να προτιμηθοῦν μόνον τὰ Ἑλλη-
νικά.

Και ἂν ἦτο ἔξυπνος, ἔπρεπε να μὴ
ἀφήσῃ τοὺς συμμάχους να πάρουν τί-
ποτε, ἀλλὰ να ἀρκεθοῦν εἰς τὴν δό-
ξαν ὅτι συνεπολέμησαν με τοὺς Ἑλλη-
νας.

Τὸ πολὺ, πολὺ, διὰ να ἀποφύγῃ τὰ
παράπονα των, να τοὺς ἔδιδε καμμὰ
λωρίδα ἐκτάσεως βασιλείων ὡς ἔγγραστα
τριῶν, και τὸ λεκτικὸν της δικαστι-
κῆς Κεφαλληνιακῆς πραγματογνωμοσύ-
νης.

Και ποῖος γνωρίζει, τί ἄλλας ἀπαι-
τήσεις ἔχουν, τὰς ὁποίας ἐπιφυλάσσου-
ται ἐν καιρῷ τῷ δέοντι να μᾶς ἀναπ-
τύξουν.

Ὁ ἀειμνηστὸς Δεληγιάννης, μετὰ
τὸ πέρας ἐκάστου τῶν πολέμων του,
ἐσυνήθιζε να ἐρωτᾷ «και τώρα τί να
κάμωμεν ; » ὁ δὲ περιούσιος ἑλληγι-
κὸς λαὸς ἀπήντα «ἐκλογὰς ἐξοχώτατε !»
Και ἀμέσως ἐλάμβανον τοὺς διορισ-
μοὺς των οἱ σφαιριδιοδοταί και ὁ κόσ-
μος ἠσύχαζε.

Ὁ Βενιζέλος ὅμως ὁ ὁποῖος, ὡς
φαίνεται, δὲν ἐννοεῖ να συνεχίσῃ τὴν
πολιτικὴν πορείαν τῶν προκατόχων
του, ἀλλ' ἀκολουθεῖ ἴδιον σύστημα πυρ-
μῆς, δὲν ἐρωτᾷ κανένα τί να κάμῃ
και αὐτὸ παραξοφάινεται πολὺ εἰς τοὺς
συνειδημένους να παρέχουσι τὰς πολυ-
τίμους συμβουλὰς των εἰς τοὺς κυβερ-
νῶντας τὸ Βασίλειον.

Ἀυστηρῶς ἐτοι ἀρχίζουν να φαίνων
ται τὰ πράγματα.

Ἐκεῖνος ὅστις μέχρι χθὲς ὁμολόγει,
ὅτι ἂν δὲν ὑπῆρχε Βενιζέλος ή Ἑλλάς
ἦτο χαμένη, με τὴν μεγαλειτέραν ἀναισ-
θησίαν σοῦ λέγει σήμερον ;

— Ὁχ ἀδελφε, δὲν ἄφνηε κι' αὐτὸς
ὁ ἀνθρωπος τὰ πράγματα ὅπως ἦτανε !
Και αὐτὸ τὸ ὅπως ἦτανε τὸ πετᾶ
χωρὶς να καταλαμβάνῃ ὅτι αὐτὸς μέσα
ἀπὸ τὸ πηγάδι τοῦ δλέθρου του, ἐφῶνα
ξε τὸν Βενιζέλον να τὸν σώσῃ ἀπὸ
τὸ... ὅπως ἦτανε !

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τὰ μὲν πράγ-
ματα ἐνδεχόμενον να μεταβληθοῦν,
ἐκ λόγων ἀνεξαρτήτων της θελήσεως
μας, ὁ ὄρωμὸς ὅμως δὲν ἀλλάζῃ ἀπὸ
τίποτα ἦτις

ΔΙΑΚΩΒΑΛΕΤΙΟΣ
ΔΙΕΥΡΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΚΑΤΑΡΑΧΤΗΣ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙΑ

ΣΚΕΨΙΣ

Είχαμ' επέρουσι σειμούς!
Εφέτω δέν τούς κάνει
πού μ' ένα δύο κουνιστές,
νά πέση... τὸ Μπιζάνι!

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Κάποια παίξει καὶ γελᾷ
μ' ένα κύκλο τουρκικᾷ
καὶ τοῦ δίνει μενεξέ
ἀφ' τοῦ Νάπλερ τὸ μπαξέ.

Σύμασέ τα τὰ μυαλά σου
ν' ἄς τ' ἀστειὰ τοῦ συρμού,
γιατὶ θαύρης τὸ μελεᾷ σου
ἐρασμία μαϊμού.

Τὸ Σῆμα.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Διόγω τῆς πληθῆδος τῶν ἀποστα-
λέντων ἡμῖν ἐντικειμένων, καθιστώ
μεν γνωστὸν εἰς τὸ εὐγενὲς κοινὸν
τοῦ Ἀργοστολίου, ὅτι ἀναβάλλομεν
τὴν φιλανθρωπικὴν ἀγορὰν ὑπὲρ
τῶν ἐνταῦθα προσφύγων Ἑπειρω-
τῶν διὰ τὴν προτελευταίαν Κυρια-
κὴν τρέχοντος μηνός.

Ἀργοστόλιον 6 Φεβρουαρίου 1913
Ἡ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

Καθῆκον ἐπιβεβλημένον θεωροῦμεν,
πρὶν ἢ παραδώσωμεν εἰς τὴν δημοσι-
ότητα τὰ δόγματα τῶν εὐγενῶς παρασ-
χόντων τὴν συνδρομὴν αὐτῶν πρὸς εὐ-
δωσίαν τοῦ τόσον φιλανθρώπου ὄσον
καὶ ἱεροῦ σκοποῦ τῆς συλλογῆς ἐρά-
νων ὑπὲρ τῶν προσφύγων, νὰ ἐξάρω-
μεν ἰδιαίτερος τὴν εὐγενῆ προθυμίαν
καὶ τὸν ἀνυπόκριτον ζῆλον μεθ' ὧν
σύμπασα ἡ πόλις τοῦ Δηζουρίου ταχ-
θεῖσα παρὰ τὸ πλευρὸν μας συνεβάλε-
το τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἐπιτυχίαν αὐ-
τοῦ καὶ ἦτις ἄς μὴ λησμονώμεν, ὅτι
καὶ εἰς πρόηγουμένας συνεισφορὰς με-
τὰ τῆς αὐτῆς αὐθρομῆτου προθυμίας
προσέφερε τὴν πολύτιμον συνδρομὴν
αὐτῆς.

Δραττόμενα δὲ τῆς περιστάσεως ἀ-
πευθύνομεν θερμὴν ἔκκλησιν, δι' ἧς
ἐξαιτούμεθα τὴν κατὰ τὸ ἐνὸν ὑποστή-
ριξιν παντὸς δυναμένου κατὰ τὴν ἡμέ-
ραν τῆς ἀγορᾶς (Μπαζάρ) γενησομένης
τῆ 17 Φεβρουαρίου, ἰδιαίτατα ὑπὲρ
τῶν ἀσθενῶν προσφύγων ἀνερχομένων
εἰς τὸν σεβαστὸν ἀριθμὸν τῶν ἑκατῶ,
ἐξ ὧν οἱ μὲν εἴκοσι εἶναι ἐσωτερικῶς
καὶ συνεπῶς παρέχονται εἰς αὐτοὺς
φάρμακα, κατάλληλος τροφή καὶ ἰδι-
αιτέρα περιποίησις, οἱ δὲ λοιποὶ ὀγδο-
ήκοντα ἐξωτερικῶς πρὸς οὗς παρέχον-
ται μόνον φάρμακα εἰς μερικὸς δὲ καὶ
τροφὴ καὶ τοῦτο ἐνεκεν τῆς ἐλφρότη-
τος τῆς ἀσθενείας τῶν.

Στηριζόμενα ἐπὶ τῶν εὐγενῶν καὶ
φιλανθρώπων ὁμῶν αἰσθημάτων, ὧν
τὴν πλαγασθέντα τὸσάντις ἐπεδείξατε,
ἔχομεν δι' ἐπιπέρας ὅτι, ὡς καὶ ἄλλοτε
ἢ ἡμετέρα κοινὰ ἀξιέπικρον ἐπέδει
ἐξ ἡμετέρων καὶ ἀσπύτων κατέβαλε κό-
πον ὑπὲρ τῶν πασχόντων καὶ τῶν θυ-
μῶν τῆς τύχης, οὕτω καὶ σήμερον
ἐν ἡμῶν ὑπερβολῇ, ἀλλὰ οὐκ αὐθρομῆ-
του καὶ γενικῆς συνδρομῆς ἢ συμ-
κληρώσει τὸ εὐαγγελικὸν ἔργον οὐ
τόσον προθυμίας ἤρξατο.

Ἡ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ν. ΛΟΒΕΡΔΟΣ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν παρέδωκε τὸ
πνεῦμα εἰς τὸν πλάστην ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλι-
κίας του ὁ Κωνσταντῖνος Νικολάου Λοβέρ-
δος. Ὁ ἀτυχὴς νέος ἦτο ἀπὸ τὰς ἀγαθῆς καὶ
εὐγενεῖς ἐκεῖνας φυσιογνωμίας, αἵτινες ἀπο-
λαύουσι, χωρὶς νὰ τὴν ἐπιδιώκωσι, ἀμείστον
τὴν συμπάθειαν καὶ ἐκτίμησιν τοῦ κόσμου·
καὶ αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ κοινὴ συμπάθεια ἔφερεν
εἰς τὸν τάφον του μέγα μέρος τῆς κοινωρίας
μας, ὅχι, ὡς συμβαίνει συνήθως, ἵνα ἐκφρά-
σωσι συλλυπητήρια εἰς τοὺς πενθόντας συγ-
γενεῖς, ἀλλὰ ὑπεύκοιτες ἕκαστος, εἰς μύχιον
πόθον τῆς ψυχῆς τῶν νὰ ἴδωσιν ὀλίγον ἀκό-
μη καὶ ἀποχαιρετίσωσι διὰ τελευταίαν φορὰν
τὸ ἀντικείμενον τῆς εὐληκτικῆς καὶ ἀδόλου
ἀγάτης τῶν.

Καὶ ἦτο τοιοῦτος ὁ πόνος ἀπάντων, ὥστε
οὐδεὶς ἠσθάνετο ἐαυτὸν ἱκανὸν νὰ παρηγορή-
σῃ τοὺς συντετριμμένους οἰκειούς του, ἀλλὰ
τὴν νεκρῶσιμον ἀκολουθίαν ἐπικολούθησε
γενεθὶ ἐκφρασεῖς βαθυτάτου ψυχικοῦ ἄλγους,
ἢ ὅποια δὲν ἔπαυσεν ἐμὴ ὅταν... καὶ ὁ τε-
λευταῖος τῶν παρισταμένων ἔδωκε τὸν τελευ-
ταῖον ἀσπασμὸν του εἰς τὴν γλυκερίαν μορφήν
διὰ τὴν ὅποιαν ἤνοιγε τὰς πόλιν του ὁ ἄδης.
Εἰς τὸν νεκρὸν κατέθηκαν στεφάνους, βαθέ-
ως συγκινημένοι, αἱ μᾶμμη καὶ θεία του
Πηνελόπη καὶ Ἀνδριανὴ Χοιδά, οἱ θεοὶ
τοῦ Σπυρίδων καὶ Σοφία Χοιδά καὶ ὁ ἀδελ-
φικὸς του φίλος Γεώργιος Μουσούρης.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Εἰς τὴν εὐγενῆ κοινωρίαν μας, ἢ
ὅποια με τὴν εὐκρίνειαν συνεμε-
ρίσθη τὴν δυστυχίαν μου καὶ ἐπόνε-
σε τὸ ἄτυχο παιδί μου, ἐκφράζω τὰς
θερμὰς εὐχαριστίας μου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Κ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ
ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

— Τὸ ἐσπέρας τῆς παρελθούσης Τε-
τάρτης, ἀληθῆς κατακλυσμὸς ἐγένετο, ἐπὶ
ὄραν περιούριον, εἰς τὴν πόλιν μας ἐκ χα-
λάξης, τῆς ὁποίας τὸ μέγεθος ἦτο πᾶσι-
τὸ καρδί, πρᾶγμα πρωτοφανὲς διὰ τὸν
τόπον.

— Εὐτυχῶς οὐδεμίαν ἐπέφερε σημαν-
τικὴν ζημίον.

— Οἱ δρόμοι ὑπὸ τὸ φῶς τῶν λαμπ-
τήρων ἐπαρουσίασαν ἕνα φοβερὸν θέαμα
κατόπιν, ὁμοιάζοντες με τεραστίους δίσ-
κους στορμένους ἀπὸ κουφέτα λευκά,
τὰ ὅποια ἐροῦντο πρὸς τιμὴν τοῦ
γάμου τῆς νύμφης τοῦ Βορᾶ.

— Ἐθραύσθησαν ὑπ' ἀγνώστον τὴν
νύκτα τῆς παρελθούσης Δευτέρας οἱ ἡε-
λοπίνακες τοῦ νεοδημητῶν Πτωχοκομει-
οῦ. Καὶ οἱ λίθοι ἐροῦντο με τὴν
δύναμιν ὥστε ἐφῆσαν εἰς μεσοτόχον ἂ
πέχον τρία μέτρα ἐκ τῶν παραθύρων!

— Συγχυρόμεθα τοὺς δόξαστας διὰ
τὸν ἀμίμητον βανδαλισμὸν.

— Ὁ διδάσκαλος τῆς Ἀγγλικῆς κ. Ζή-
σιμος Λυκοῦδης γνωστοποιεῖ, ὅτι ἐκτός
τῶν ἰδιαίτερων του παραδόσεων συνιστᾷ
ἀπὸ σήμερον πρὸς διδασκαλίαν τῆς Ἀγ-
γλικῆς καὶ διάφορα ἐσπερινὰ τμήματα
ἀρχαίων καὶ προχωρημένων, μόνον ἐκ
πέντε μαθητῶν ἕκαστον τμήμα. Ὡς δι-
δακτὰ ὄψει Δοκ. 6 μηνιαῖος δι' ἕνα
τον ἄτομον τοῖς τῆς εβδομάδος.

— Ἀπεβίωσεν εἰς Ἀθήνας ὁ συμπο-
λίτης ἐνάρετος ἱερεὺς καὶ φιλόστοργος
πατήρ, Εὐαγγελινὸς, Ἀντύπας. Συλλυ-
πούμεθα θερμῶς τοὺς υἱοὺς του.

— Ἀῦριον Κυριακὴν τελεῖται ὑπὸ τῶν
ἐπιτρόπων τῆς Ἀγ. Παρασκευῆς μη-
μόσιον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς
τοῦ πρὸς Κύριον ἀποδημήσαντος ἱερέ-
ως Ἀντύπα.

— Ὁ ἐν Γενούῃ εὐτίμος συμπολί-
της καθηγητῆς κ. Π. Λιβιεράτος, ἐκτὸς
τῶν γλιῶν δασκῶν ἄς κατὰ τὸ σῆμα
θεῖς προσέφερε καὶ ἐφέτος νὰ διανεμηθῶ-
σιν εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν πόλεων Ἀγ-
γοστολίου καὶ Ληζουρίου, ἕξ ἑκατὸν ἐσ-
χάτως πρὸς τὴν κυρίαν Οὐρανίαν Σ. Ἰγ-
γλέση ἐκείνης δεξ. διακοσίας ὑπὲρ τῶν
προσφύγων.

— Ἡ κ. Ἰγγλέση μεταβάσα μετὰ
τῆς κ. Μαρτίου, ἠγόρασεν ἐξήκοντα εἶς

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

ΣΟΦΙΑ— Ἡ Βουλγαρία ἀπεφάσισε νὰ προβῇ εἰς ἄλλας πᾶ
ραχωρήσεις τῆς Ρωμανίας ἐξαιρουσα τὴν Σιλιστριαν.

ΣΦΑΓΑΙ ΕΙΣ ΤΣΑΛΤΑΤΣΑΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ— Μετὰ τὴν ὑποχώρησιν τῶν Βουλγάρων ἐκ
Τσατάλτης, οἱ Τούρκοι προέβησαν εἰς ἀνηκούστας σφαγὰς.

ΔΙΧΜΑΛΩΣΙΑ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ— Τούρκοι ἠχμαλώτισαν διευθυντὴν ἡφμερίδος
«Φῶς» διαπεραιούμενον ἐκ Δαρδανελίων εἰς Καλλιπόλιν.

ΣΦΑΓΑΙ ΕΙΣ ΣΙΛΙΣΤΡΙΑΝ

ΒΙΕΝΝΗ— Βεβαίονται ὅτι εἰς Σιλιστριαν ἐσφάγησαν ἑνα-
τὸ χριστιανοὶ μεθ' ἱερέων.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ— Οἱ Τάξμς γράφουσιν ὅτι οἱ ἐμπό-
λεμοι εἰσὶν ἐξηντλημένοι οἰκονομικῶς καὶ ἠθικῶς
καὶ ἡ μεσολάβησις τῶν Δυνάμεων ἐπιβάλλεται.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ— Οἱ Τούρκοι ἐτοιμάζουσι νέον σχέ-
διον ἀποδάσεως εἰς Προποντιδα. Ἐξ ἀφηγήσεων ἐ-
πιδατῶν βεβαιούται ὅτι στρατὸς ὑπὸ τῶν Ἑμβέρ ἂ
ποδιδασθεῖς μακρὰν Καλλιπόλεως κατεστράφη ὑπὸ
τῶν Βουλγάρων.

ΤΟ ΧΑΜΗΔΙΕ

ΑΘΗΝΑΙ— Μέχρι δεκάτης νυκτερινῆς χθές, οὐ-
δεμίαι εἰδήσεις ἐγνώσθη περὶ Χαμηδιέ.

ΑΠΟΒΙΒΑΣΙΣ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ— Τουρκικὸς στρατὸς ἀπεδιδάσθη
εἰς Καλλιπόλιν. Ὁδὲκα χιλιᾶδες ἐστρατοπέδευσαν
εἰς Δαρδανέλλια.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ

ΦΙΛΙΠΠΙΑΣ— Οἱ Τούρκοι κατόπιν τῆς προχ-
θεσινῆς ἀποτυχίας τῶν εἰς περιφέρειαν Μετσόβου,
ἠναγκάσθησαν νὰ ἐκκενώσωσι χθές τὸ χωρίον
Βατονησί.

ΦΙΛΙΠΠΙΑΣ— Βενιζέλος συνοδευόμενος ὑπὸ
Διαδόχου, πριγκήπων, Δαγκλῆ καὶ λοιποῦ ἐπιτε-
λείου, ἐπεσκέφθη τὰς προφυλακὰς καὶ ἐξέφρασεν
ἐπανειλημμένως τὸν θαυμασμὸν του διὰ τὸ ἀμείω-
τον ἠθικὸν τοῦ στρατοῦ.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Ο ΧΑΜΗΤΙΕΣ

Ὁ Χαμητιές
κάνει βουτιές
στὰ κύματα καὶ σάλτα.
Περιπατεῖ
καὶ ῥιπιτὶ
μᾶς πῆγε μετ' ἡ Μάλτα.

Κυνηγητὸ,
λένε σωστὸ
τοῦ γίνεται στὰ κύματα,
κι' ὁ Χαμητιές
μ' ἔλο ψευτιές
καργάει... παραρτήματα!

ΑΔΕΙΑΙ ΓΑΜΩΝ

Πέτρο. Παγουλάτος, Καλὴ Γαλιατσά-
του (Βαλαματά)- Ἀνδρ. Κορονομιέ-
λης Ζαφειροῦλα Τραυλοῦ (Σκάλα)- Ἡλ.
Ἀνδρεόλας Βιεννία Παγουλάτος (Λα-
δορολάτα)- Ἀριστ. Σελίμτος Παρισ-
κενὴ Ημερότου (Καμπισάτα) Ἡλ. Βι-
τωράτος Ὀλγα Καργάδου (Καταναίσι)
Σπυρ. Ἰγγέσης, Ἀναστασία Βαλα-
κίου (Μεταξάτα)- Παν. Στελλάτος (Μετα-
ξάτα) Ἀμιλία Ρουμπικίου (Παγουλάτος)

ΠΡΟΗΛΙΑΣΤΟΡΕΙΟΝ
Ν. ΓΕΩΡΓΙΑΤΟΥ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Ἐν τῇ ἐσχολῇ ἐν Ἀθήναις συμ-
πολιταὶ ὡς καὶ οἱ ταξιδεύοντες ἐκεῖ,
ὅτι τὸ καὶ ἔσονται τὸ ἡμερολογεῖον
τῶν Ἀθηνῶν εἶναι τὸ τοῦ συμπολίτου
μας Ν. Γεωργιάτου ἐν ὁδῷ Σταδίου,
ὅπου τοὺς ἐπιβάλλεται νὰ προτιμοῦν.